

Спецыяльны рэпартаж

ФАНІПАЛЬСКІЯ ТРАМВАЇ Ё БАЛІВІІ

А на трэцяй лініі мінскага метро цягнікі будуць алюмініевыя

На беларускім прадпрыемстве «Штадлер Мінск» у Фаніпалі працуе 1200 чалавек. У мінулыя выхадныя да пяцігоддзя завода быў зладжаны дзень адчыненых дзвярэй, і тысячы людзей прыехалі сюды, каб убачыць, як збіраюцца новыя, сучасныя цягнікі. Сярод цікавых былі і карэндэнты «Звязды».

«Навічок» для мінскага метро

Супрацоўнікі кампаніі паказалі практычна ўсе этапы вытворчасці цягнікоў і трамваяў — зварачныя і фарбавальныя вытворчасці, зборачны цэх і цэх запуску. Але больш за ўсё увагу прыцягвалі двухважаровыя цягнікі KISS для Венгрыі і Азербайджана — да іх увайшлі самыя вялікія чэргі з наведвальнікаў. Таксама можна было убачыць аднаважаровыя цягнікі FLIRT для Нарвегіі, самыя доўгія трохсекцыйныя трамваі для Балівіі — гэта новы рынак паставак для кампаніі — і, нарэшце, першыя цягнікі для трэцяй лініі метро ў Мінску.

Сума агульных унутраных інвестыцый сёлета па прадпрыемстве складзе каля 14 мільянаў еўра. Дырэкцыя завода разлічвае пашыраць аб'ём выпуску алюмініевых вагонаў з 300 да 400 штук у год. Па словах гендырэктара «Штадлер Мінск» Філіпа Бруннера, на стварэнне аднаго цягніку патрэбна ад шасці да васьмі месяцаў. 30% прадукцыі завода сёлета ідзе ў краіны Еўрапейскага эканамічнага саюза, 70% — у Еўропу.

Адзін новы алюмініевы цягнік ужо праходзіць сертыфікацыю ў сталічным метро. Там уначы робяць усю абкатку новай тэхнікі на першай і другой лініях падземкі. Хутчэй за ўсё, камерцыйная эксплуатацыя новых

цягнікоў пачнецца ўжо сёлета. Канчатковае рашэнне аб гэтым прымае кіраўніцтва Мінскага метрапалітэна. «Штадлераўскія» цягнікі будуць фізічна гатовыя (і сертыфікаваныя) ужо да верасня.

— Самае галоўнае для нас, што тэхнічная гэтыя цягнікі могуць працаваць на старой інфраструктуры, ніякіх змен не спатрэбіцца: іх могуць выкарыстоўваць на першай і другой лініях метро. А таксама ў Маскве і Санкт-Пецярбургу, дзе ў метро такая ж каліяна, — падкрэсліў Філіп Брунер. — Нашы цягнікі моцна адрозніваюцца ад тых, якія цяпер выкарыстоўваюцца ў мінскім метро. Мясоцы цягнікі зроблены цапкам з алюмінію, тэрмін службы большы — мы гарантуем 50 гадоў. Структура кузава не патрабуе абслугоўвання, бо ён не ржаве. Для пасажыраў прыкметна розніца вялікая і відэочная — мяккія сядзеньні, шумізаляцця, кандыцыянеры, разетка для USB.

З мінскім метро заключаны дагавор на пастаўку 10 цягнікоў — ча-

тырох- і пяцівагонных. Ёсць цікавасць да прадукцыі і з боку Расіі. «Але гэта ў ліку іншага і палітычнае пытанне, — кажа гендырэктар «Штадлера» — у Маскве ёсць свой вытворца. Проста прапанаваць лепшы прадукт часам недастаткова. Але мы працуем, каб трапіць і на гэты рынак.

«Мяцеліца» імчыць па сталіцы

— Спадар Філіп, мы знаходзімся побач з трамваем «Мяцеліца», маляўніча размаляваным пад сімволіку II Еўрапейскай гульні. Што гэта значыць? — пытаемся ў гендырэктара.

— Гэта была выключна мая ідэя. Бо, па сутнасці, мы не змаглі стаць паўнаважным спонсарам гульні; гэтага няма ў нашых доўгатэрміновых планах. Але мы прапанавалі альтэрнатыву. Трамвай «Мяцеліца» ўжо раней эксплуатаваўся ў Мінску. Цяпер ён у новай «маляўнічай аб-

гортцы» будзе хадзіць па сталіцы падчас гульні. Акрамя таго, у такім дызайне трамвай будзе эксплуатавацца (за грошы прыватнага вытворцы) яшчэ тры месяцы пасля завяршэння гэтага грандызнага форуму.

Трамвай выгадна адрозніваецца ад іншых. Даўжыня яго амаль 34 метры, гэта самы доўгі трамвайны састан у краінах СНД. Унутры — 66 месцаў для сядзення, агульная пасажыраўмяшчальнасць — 376 чалавек. Гэта вельмі магутны трамвай. На чатырох матарных цялехах тут восем электрарухавікоў, добрае паскарэнне і, калі параўноўваць з машынай, у яго поўны прывад.

Самыя доўгія трамваі ў Фаніпалі робяць для далёкай Балівіі, што гэта добры прыклад пашырэння экспарту — у гэтую краіну пастаўляецца 12 трамваяў. Цяпер з Беларусі глядзяць далей на Паўднёвую Амерыку — Аргенціну, Панаму. Гендырэктар адзначае, што «Штадлер» таксама актыўна працуе ў кірунку СНД, ёсць заказы з Азербайджана і Грузіі, вядуцца перагаворы з Казахстанам.

На прадпрыемстве «Штадлер Мінск» працуюць над заказамі і для Беларускай чыгункі. У наступным годзе туды паступіць 10 п'яцівагонных цягнікоў, падобных на тыя, якія сёння злучаюць Мінск і Гомель.

Сяргей КУРКАЧ. Фота аўтара і Андрэя САЗОНАВА.

Чытач — газета

«Звязда»?

Каб чытаць па-беларуску

...Здалёк і замест анонса: чуд, якую прыгожую (а ўжо ж добрую ды вяслую...) гісторыю для рубрыкі «...Народ на провадзе!» даслаў спадар Гаральчук з Мінска! Але не менш дзіва і ў тым, што ён наогул узсяў пісаць — у стальным веку, па-беларуску. Як высветлілася, вынава та ў гэтым «Звязда», якую шмат гадоў чалавек выпісваў і якая аднойчы запрасіла яго паўдзельнічаць у традыцыйным розыгрышы прызоў.

Фота аўтара

Тады (калі памяць не падводзіць) яму самому прыйсці не выпала: некалькі шчаслівых купонаў са звяздоўскага чароўнага капелюша выцягнула яго жонка Таццяна Уладзіміраўна. Яна ж шчодрэ «адважыла» кампліментамі любімай народнай рубрыцы і расказала сваю праўдзівую гісторыю — гісторыю пра казла, які пасвіўся непадальдкі ад іхняга лецішча і аднойчы увязаўся праводзіць яе на электрычку ў Аляхновічы...

Як успамінала спадарыня Таццяна, яна тады і па-добраму прасіла яго адстаць, адчапіцца, і замахвала сваёй нейкім дубцом, і праганяла, і крычала... Казёл, бывала, прysłухоўваўся — спыняўся на хвіліну-другую, а потым зноў даганяў, тулюся да бока і так самазабыўна маршыраваў следам, што, здавалася, зараз па прыступках залезе ў цягнік і паедзе з ёй у сталіцу...

Да станцыі і натоўпу людзей заставаўся нейкія метры, да адпраўлення электрычкі — лічаныя хвіліны. І толькі тут жанчына ўспомніла, што гаспадар гэтага казла размаўляў з ім выключна матам. А таму, азірнуўшыся па баках, яна таксама загнула... І загнула з адцаю так...

Казёл — расказвала — вельмі здзіўся, прysłухаўся, а потым пакорліва апусціў галаву і па сцэжачы папльнуў назад.

Гэта была смешная гісторыя, пасля публікацыі якой нешта такое ж вя-

сёлае напісаў і даслаў у рэдакцыю муж Таццяны — спадар Іван. Ён жа з часам стаў адным з пастаянных аўтараў і нават пераможцаў конкурсу на найлепшую праўдзівую гісторыю...

Гэта мы да таго, што чалавек, на вялікі жаль, да канца не ведае сваіх здольнасцяў, сваіх талентаў, і многім часам прызубен нейкі штуршок — можа, зусім маленькі, выпадковы...

Нашай падпісчыцы спадарыні Ірыне Дзенісенцы з Гомеля некалі проста захацелася чытаць па-беларуску.

У шапіку яна знайшла «Звязду», стала купляць, потым аформіла падпіску, можна сказаць, прывыкла — пяць разоў на тыдзень атрымаваць газету, дасылаць свае карткі на розыгрышы прызоў.

У апошнім — ёй пашчасліва выйграць электрадріль, але ж забіраць яе ці не, падпісчыца яшчэ думала.

З аднаго боку — работа (Ірына Вік-

тараўна працуе машыністам крана на «Гомсельмашы»), агарод, дом (дарчэў, прыватны), так што, калі трэба нейкі цык у сценку забіць, яна адной левай, без электрадрілі... А з іншага — гэта ж рэч (і не танная), можа, калі спатрэбіцца?

Карацей, у Мінск Ірына Віктараўна ўсё ж прыехала, расказала, што ў «Звяздзе» заўсёды чытае рубрыкі «...Народ на провадзе!», «Крынічка», «Краіна здароўя», што здзякуючы газеце помніць мову. Кожная з якіх, паводле мовазнаўцы Вільгельма Гумбальта, вакол народа, якому належыць, апісвае круг. І вайсці з яго можна толькі ў тым выпадку, калі ўступіш у круг іншы. Далей іншы круг — іншая мова, іншая мова — іншы народ. Так што пакуль не ўступіла...

Ірына Віктараўна «зноў выбірае «Звязду». Вы, спадзяёмся, таксама? А ўжо якія таленты яна адкрые... Чытайце! Будзем пісаць.

Валяціна ДОУНАР.

Атрымаць асалоду ад спорту і горад паглядзець

Гасцям II Еўрапейскіх гульняў у дні правядзення мультыспартыўнага форуму прапаноўваецца больш за 70 экскурсійных праграм па Мінску, у тым ліку 20 аўтарскіх, якія былі апрабаваны падчас «Фэсту экскурсаводаў» у красавіку.

Таксама працягнута мерапрыемствы, якія ўжо праходзіць штодня для мінчан і турыстаў. У сталіцы прапаноўваецца пазнавальныя мерапрыемствы: бясплатную пешаходную экскурсію ад гарадской ратушы, экскурсійныя праекты «15:15» і «Чырвоны аўтобус», якія стартуюць ад будынка чыгуначнага вакзала, праекты Орел Мінск і «Мінск экскурсійны». У горадзе ўжо ўстаноўлена 70 інфарстандаў. Летас інфармацыйна-турыстычны цэнтр «Мінск» сумесна з «Мінгардаведкай» абсталяваў шэсць інфапунктаў, сёлета пры падтрымцы Дырэкцыі II Еўрапейскіх гульняў прадпрыемства арганізуе работу 20 інфапунктаў на асноўных турыстычных магістралях. На іх будуць працаваць валанцёры, якія прапаноўваюць усім ахвотным рэкламная і інфармацыйная матэрыялы, бясплатныя турыстычныя карты, дзе пазначаны культурныя і гістарычныя месцы і славуэтаці горада.

Адзначым, што цяпер турыстычную дзейнасць на тэрыторыі Мінска ажыццяўляюць 736 арганізацый, 356 экскурсаводаў і 147 гідаў-перакладчыкаў.

У тэму Гасцінная сетка горада прадстаўлена 52 гасцініцамі і пляжамі хостэламі. Для пражывання кліенцкіх груп вызначана 31 гасцініца на пяць тысяч нумароў, турыстам і бальшычымкам прапаноўваюцца месцы ў 21 гатэль. У сферы грамадскага харчавання працуе каля 1,8 тысячы кавярняў і рэстаранаў. На беларускай нацыянальнай кухні спецыялізуецца больш за 50 пунктаў грамадскага харчавання.

Унікальныя месцы для турыстаў

Мінскі гарадскі камітэт прыродных рэсурсаў і аховы навакол'нага асяроддзя распрацаваў экалагічны даведнік па Мінску для гасцей і ўдзельнікаў II Еўрапейскіх гульняў.

Даведнікі створаны на рускай і англійскай мовах, яны расказваюць пра чатыры прыродаахоўныя тэрыторыі ў межах горада, а таксама аб наяўных у сталіцы экалагічных сцэжках. Акрамя інфармацыі і фатаграфій, даведнікі ўтрымліваюць звесткі аб тым, які дабрадзяца да кожнага з названых месцаў. Пакуль надрукавана больш за адну тысячу экзэмпляраў, па меры неабходнасці наклад даведнікаў плануецца павялічваць.

Брытанская фан-зона чакае гасцей

Яна адкрыецца 22 чэрвеня каля сталічнага Палаца спорту, пра гэта паведамля журналістам Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол Злучанага Каралеўства Вялікабрытаніі і Паўночнай Ірландыі Фіёна Гіб.

У Мінску на II Еўрапейскія гульні прыедуць каля 150 брытанскіх спартсменаў, уключаючы трэнеры і менеджараў. Чакаецца прыезд і сем'яў многіх спартсменаў. Пра дакладную колькасць чаканых турыстаў з Вялікабрытаніі дыпламат не змагла сказаць, улічваючы бязвізавы характар паездак. Адкрыццё фан-зоны 22 чэрвеня будзе папярэдняй вясёлкай брытанскаму фестывалю, які адбудзецца ў Мінску 23 чэрвеня.

На фестывалі будзе таксама аднострэваная спартыўная тэматыка. Для тых, хто хоча адчуць сябе ўдзельнікам Уімблдонскага тэнніснага турніру, будзе арганізаваны міні-корт. Прадугледжана навучанне асновам рэгі, гульні кікер, кёрлінгу. Фіёна Гіб адзначыла, што пашоства цяпер актыўна рыхтуецца да згаданых мерапрыемстваў.

Дар'я ЛАБАЖОВІЧ.

Рэтрыты, арт-падарожжы, паломніцтва...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

У самой Беларусі пакуль праводзіцца няшмат такіх тураў, хоць яны і ёсць. Як правіла, звычайна беларусы едуць кудысьці за мяжу. Папулярны на прамак для такіх паездак — Карпаты. Напрыклад, аўтар гэтых радкоў пару гадоў таму з'ездзіла ў такі тур. Вельмі спадабалася! Некалькі дзён я праяла ў любімым мной Львове, праўда, распаленым ад жнівеньскай спёкі, а потым мы на тыдзень адправіліся ў горы. І ў першы ж вечар, калі бліжэй да цэмыры выпаў чароўны горны туман і падарыў нам неверагоднае шчасце прахалады, я зразумела, што ўжо за адно гэта можна было б навечна ўлюбіцца ў Карпаты. А была ж яшчэ ўтульна і неадаргава віла, цікая экскурсіі, пад'ёмы ў горы пешшу і на функікулёры, дзіворскія па прыгажосці віды, якія адкрываюцца зверху, простая, смачная і здарова ежа, штодзённымі заняткі духоўнымі практыкамі, інтуітыўнае маляванне, заняткі з кінэзіялагам, вачэрняні пясчэжы... І усё гэта каштавала трыста з нечым долараў за тыдзень!

З гэтай жа мэтай ездзяць і ў іншыя краіны: Грэцыя, Іспанія, Індыя, Тывёт, на востраў Балі і г. д. Такія паездкі, вядома, абдудца нашам даражэй, чым у суседнюю Украіну, але тут ужо кожны выбірае па сваім гусце і кашальку.

Арт-падарожжы: вярнуцца з уласнай карцінай

Арт-падарожжа падыдзе таму, хто хоча паглыбіцца ў мастацтва, сумясці адлачынак і творчасць — напрыклад, хоча навучыцца маляваць і жадае атрымаць практычныя парады ад прафесійных мастакоў. Большасць такіх паездак падыходзіць усім незалежна ад узроўню падрыхтоўкі — як пачаткоўцам, так і тым, хто хоча паляпшыць свае навыкі малявання.

Такія туры, які правіла, прапаноўваюць школы мастацтваў для дарослых або тургенцыты, якія спецыялізуюцца на нетрадыцыйным турызме. У Беларусі таксама ёсць такія прапановы, але іх мала, і трэба цяпенне і шанцаванне, каб вылавіць іх. Праўда, хто перахаджае зьвярнуцца ва Украіну ці Расію? Там такіх прапаноў мноства.

Вы можаце здзейсніць недарагу, ад 2 да 3—5 дзён, паездку на эцюды ў Пецярбург, Падмаскоўе ці ў Львоў, Адэсу, Ужград — гарады, дзе ёсць мноства сюжэтаў для вучэных замалёвак. А можаце, напрыклад, паехаць на акварэльны рэтрыт у іспанскі замак або — на тыдзень — вывучаць асновы малюнка ў Італію. Але гэта ўжо будзе нашам даражэй — ад 900 і да 2,5 тысячы еўра за 5—7 дзён. У такіх тварах удзельнікі не толькі малююць, але і ездзяць на экскурсіі, наведваюць розныя таемныя дворыкі, кавярні з адмысловымі фішкамі. А ў кошт, апроч навучанья малявання, уваходзяць матэрыялы для замалёвак — пэндзлі, фарбы, маркеры, алоўкі, а таксама трансферы, пражыванне, экскурсіі.

Папулярныя ў апошня гады сталі і мачэч-туры. Скетчы — гэта тэхніка хуткіх замалёвак. Яна неверагодна зручная пад час падарожжа, калі мастака акружае мноства сюжэтаў, але няма часу на доўгае маляванне.

Фотатуры — у пагоні за прыгажосцю

Апошнім часам папулярныя падарожжы па прыгожыя кадры — фотатуры. Іх арганізуюць фатографы-прафесіяналы, збіраючы групы па 10—15 чалавек. Ёсць некалькі асноўных адрозненняў фотатуры ад звычайнай групавой паездкі: фотатурысты ловяць змярканні і світанкі — найлепшы час для здымак, вучацца мастацтва фатаграфіі, часта едуць туды, дзе не ступала нага арганізаванага турыста. Фотатуры праводзяцца круглы год, які правіла, у вельмі прыгожых месцах. Гэта могуць быць тыя ж Карпаты, Крым, Каўказ.

Гэтай вясной, напрыклад, я сустрэла ў інтэрнэце прапанову фотатуры, прысвечанага цвэцены перскай у Крым. Ад здымак з мінулых такіх фотатраў неамагчыма было адвясці вочы! Можна толькі ўявіць, што за эмоцыі былі ў удзель-

Фота Аляксея КІСІЧУКА

нікаў, якія бачылі гэтую прыгажосцю жывую!

Кошт фотатуры вагаецца ад 150 і да 800 долараў. Як правіла, у яго ўваходзяць трансфер з вакзала, пражыванне, суправаджэнне прафесійнага фатографа, навучанне і харчаванне. Транспартныя выдаткі да пункта збору групы кожны ўдзельнік аплачвае асобна. Працягласць фотатуры складае 3—5 дзён.

Дзясвожнік — адпачынак у жаночай кампаніі

З'явіўся і такі новы кірунак у турызме, як дзясвожнік. Сэнс у тым, каб жанчыны змаглі распабіцца, адравацца ад бытавых і сямейных праблем, падарыць сабе такія прыемныя рэчы, як саўна, пасядзелкі ў прыгожых кавярнях і рэстаранах, паездкі на прыроду, начлег у прыгожых гатэлях. Такія падарожжы могуць быць дапоўнены кулінарнымі майстар-класамі, заняткамі ёгай і псіхалагічнымі тэрэнгамі, змай які з'яўляецца, які правіла, нешта нахштат «адкрыццё сваё жаночасць» і г. д.

У кошт звычайна ўваходзяць трансфер, пражыванне, экскурсіі, фотасесіі, майстар-класы, дэгустацыі і г. д. Часам — харчаванне, але часцей арганізуюць яго ўдзельніцы самі. Транспартныя выдаткі таксама аплачваюцца асобна, бо «дзясвожнік» звычайна збіраюцца з розных гарадоў, а часам і краін.

Як правіла, здзейсніць падарожжа ў чыста жаночай кампаніі прапаноўваюць у Сочи, Грузію, Італію або на розныя цёплыя астравы. Кошт залежыць ад таго, наколькі дарагая краіна і гатэль, якая ўзроўню абраны, і можа

змяняцца ад 600 да некалькіх тысяч еўра за тыдзень.

Паломніцкі турызм — да святых мошчаў

Паломніцкія туры — гэта звычайна аўтобусныя паездкі па святых месцах. Беларусы часцей за ўсё ездзяць у Жыровічы, Маскву, наведваюць святыні праваслаўнай Грузіі, Ізраіля і манастыры Грэцыі.

Паломніцкія туры па Беларусі бываюць прымеркаваны да нейкай даты. Так, пакланіцца святым мошчам прападобнай Ефрасініі Полацкай штогод прыязджаюць 5 чэрвеня. Пешая пілігрымка каталікоў да Будслаўскай іконы Божай Маці воль ужо не адно стагоддзе здзіўляецца 2 ліпеня. 8 жніўня пілігрымы-каталікі накіроўваюцца ў Ракаўскі дамініканскі касцёл...

Каб наведваць святыя месцы Беларусі, можна скарыстацца паслугамі турфірмаў. Той жа, хто хоча стаць самапраўдным пілігрымам і здзейсніць скарычнае паломніцтва з малітвамі і постам, удзелам у службах і гуртаркай з духоўным настаўнікам, можа звярнуцца ў паломніцкія адрдзелы беларускіх праваслаўных і каталіцкіх епархій. Іўдзейскае рэлігійнае аб'яднанне ў Рэспубліцы Беларусь.

Ёсць яшчэ і такі кірунак, асабліва папулярны сярод маляды і адвакуваных беларусаў, які духоўны турызм — не столькі змяняць абстаноўку, колькі змяняць сабе. Гэта падарожжа для тых, хто хоча здабыць унутраную гармонію і прывесці думкі ў парадак. З такой мэтай ездзяць, які правіла, у Індыю і Тайланд. Індыя наогул вельмі папулярная сярод нашых суайчы-

Падзейны турызм і туры па месцах здымак фільмаў

Меламаны практыкуюць такі від турызму, як фестывальны. У Еўропе фестывалю праводзіцца шмат, за адзін адпачынак можна пабываць адразу на некалькіх канцэртах. Да фестывальнага турызму можна аднесці і паездкі на такія грандыёзныя падзеі, як бразільскі або венецыянскі карнавалы. Невядома, наколькі такія паездкі папулярныя сярод нашых суайчынікаў, — падазраю, што іх выбірае няшмат беларусаў. Але я ведаю дзясвожніку, якая любіць ездзіць на ўсюкі грандыёзныя падзеі нахштат алімпійскіх гульняў або тых жа карнавалаў у якасці валанцёра. Дарчы, не так ужо і мала маладзых беларусаў ездзяць валанцёрамі ў розныя краіны — гэта даволі папулярны кірунак маладзёжнага адпачынку.

А днямі з'явіліся навіны пра тое, што пасля нядаўняга выхаду серыяла «Чарнобыль» узрасла цікавасць да тэмы катастрофы на ЧАЭС і павялічыўся паток турыстаў у Чарнобыльскую зону адчужэння. Прычым цікавы гэты турыстычны напрамак як замежным турыстам, так і турыстам з Беларусі.

Прадстаўнікі турфірмаў кажуць, што аднадзёны тур у зону адчужэння каштуе ад 49 да 139 долараў. Кошт залежыць ад даты паездкі, ад таго, індывідуальны гэта тур або групавы, а таксама ад выбару харчавання і інвентару, у тым ліку дазіметраў.

Святлана БУСЬКО.

Падзея

Купіць білет, знайсці платформу

На новым брэсцкім аўтавакзале пратэсціравалі сістэму навігацыі для невідучых

Нядаўна ўрачыста адкрылі новы аўтавакзал у Брэсце, а днямі тут прайшло першае мерапрыемства. Людзі з праблемамі зроку сабраліся з усіх рэгіёнаў краіны і апрабавалі новую сістэму навігацыі для невідучых.

Падрабязна аб сістэме «Крокі на гукі» было расказана ў нумары нашай газеты за 5 чэрвеня. Мабільная праграма ўстаўляе аўтавакзал на гаджэт, і чалавек рухаецца па ўказанні ўласнага смартфона. А на вакзале прадстаўнікі таварыства інвалідаў па зроку прайшлі ўсе этапы паасажыра, якому трэба купіць білет і выйраціць у паездку. Гэта для відучых пасажыраў працэдура выглядае проста: прыехаў на вакзал, пастаў у чэрце, набыў квиток ды і пакрочыў на платформу, якая ўказана ў білцеце. Для людзей з парушэннем зроку нават уваходныя дзверы знайсці бывае не вельмі проста.

Дык вось, новая сістэма, створаная ўстановай рэабілітацыі інвалідаў па зроку «Цэнтр пасяховага чалавека» па ініцыятыўе кампаніі «Volkswagen» у Беларусі, папярэдняе вытрыманнае выпрабаванне ў Брэсце. Невідучыя людзі самі знаходзілі ўваход, накіроўваліся па даволі доўгім калідоры да кас, «замаўлялі» білет і беспамылкова выходзілі менавіта на сваю платформу. Дырэктар устанавы рэабілітацыі інвалідаў па зроку Міхаіл АНТОНЕНКА адзначае, што вакзал у Брэсце пабудаваны з улікам патрэб людзей, што маюць абмежаваныя магчымасці. Пра гэта сведчаць «разумныя» дарожкі на ўсёй прывязкальнай тэрыторыі і прыстасаваны ўнутры платформы. А з сістэмай «Крокі на гукі» невідучым чалавеку тут можна абасцяцца і без стэртанай дапамогі.

Святлана ЯСКЕВІЧ.